

ясно, че мѣстото на Севлиево не е удовлетворявало нито едно отъ посоченитѣ по-горе условия, за да породи у гърци, македонци или римляни идея за създаването на новъ градъ.

Севлиево, обаче, не е градъ, ако можемъ тъй да се изразимъ, и отъ последующата епоха, т. е. отъ времето на българскитѣ царе. Въ това се увѣряваме отъ следнитѣ две обстоятелства: 1) че всички старобългарски градове сж били построени въ скалисти и недостъпни мѣста, които сж допуцали лесна защита и отбрана, каквито сж били, напримеръ: Абоба, Преславъ, Търново, а, може би, и „Града“ при Батошово, „Градището“ при с. Градище и пр. и 2) че никъде въ политическата история на България, отъ създаването ѝ до нейното покоряване отъ турцитѣ, не се споменава името на Севлиево.

Въ противовесъ, обаче, на нашето мнение по този въпросъ, при диренето на паметници и документи за Севлиево, ние се натъкнахме на единъ фактъ, отъ който поне на пръвъ погледъ би могло да се извади заключението, какво че основаването на града се отнася къмъ една по-раншна епоха.

Този фактъ е следния: въ „Новата Османска История“ на Мехмедъ Шакиръ, томъ I, стр. 88, се казва, че грѣцкиятъ императоръ Василий въ похода си въ България презъ 999 г. билъ стигналъ до Севлиево (*Servia, Selvi*) ¹⁾ Това, обаче, не можемъ да възприемемъ по две причини: 1) че на турскитѣ сведения и източници по начало не трѣбва да имъ се дава голѣмъ кредитъ и 2) че всички наци по раншни сжждения и доводи по този въпросъ изключватъ подобна вѣроятностъ.

Ако, обаче, нѣмаме на лице прѣки паметници, по които можемъ да сждимъ за времето, когато е основано Севлиево, то поне разполагаме съ такива, отъ които по косвенъ начинъ, макаръ и не съ голѣма точностъ, може да се установи това. Такива паметници сж: 1) градския часовникъ, който е издигнатъ въ 1777 г. ²⁾ т. е. въ втората половина на 18 вѣкъ; последната, най новата турска джамия (на нейното мѣсто днесъ се издига театърътъ на Д-ство „Развитие“), за която положително се знае, че датира отъ срѣда.

¹⁾ Отъ какъвъ източникъ е почерпилъ авторътъ това сведение, не ни е известно.

²⁾ Това узнаваме отъ издѣлбаната турска дата върху единъ отъ камънитѣ надъ входната врата на часовника. На самия пѣкъ звънецъ, излянъ, навѣрно, въ нѣкоя виенска фабрика, е отбелязана на турски и славянски годината 1775. Отъ това явствува, че кулата на часовника е била построена две години по-късно следъ изливането на камбаната.